

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.42 din 11.03.2016,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect reglementarea unor măsuri pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal, prin intervenții legislative asupra actelor normative incidente în această materie, ca urmare a admiterii de către Curtea Constituțională, la data de 16 februarie 2016, prin Decizia nr.51/2016, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.142 alin.(1) din Codul de procedură penală, în ceea ce privește sintagma „ori de alte organe specializate ale statului”.

2. La **preambul**, pentru un spor de rigoare, în primul paragraf trebuie indicat și numărul Deciziei Curții Constituționale, respectiv nr.51/2016.

Pentru același motiv, la alineatul al doilea, expresia „proba în sine (supravegherea tehnică)” trebuie înlocuită cu sintagma „procedeu probator în sine - supravegherea tehnică-”. Pentru același motiv, expresia „recurgerea la probe” trebuie înlocuită cu sintagma „recurgerea la procedee probatorii”.

Pe de altă parte, este necesară reanalizarea părții finale a celui de-al doilea alineat, întrucât expresia „astfel încât activitatea de realizare a interesului social general pe care sunt chemate să îl apere

organele judiciare - se creează premisa unei lacune operaționale” este eliptică și nu i se poate determina sensul.

3. La art.I pct.1, referitor la teza a doua a normei prevăzute pentru art.57 alin.(2), semnalăm că din redactarea textului rezultă că organele de cercetare penală speciale ar efectua **întotdeauna** punerea în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică în cazul respectivelor infracțiuni. O astfel de soluție legislativă apare a fi necorelată cu dispozițiile art.142 alin.(1), propus la art.I pct.2, potrivit cărora punerea în executare a supravegherii tehnice se face, ca regulă, de către procuror, care **poate dispune** ca aceasta să fie efectuată de organul de cercetare penală. Precizăm că din coroborarea normelor propuse cu dispozițiile art.141 referitoare la autorizarea unor măsuri de supraveghere tehnică de către procuror, ar putea rezulta că procurorul poate realiza supravegherea tehnică, pentru infracțiunile prevăzute la art.57 alin.(2), numai în cazul prevăzut la art.141, nu și atunci când se emite mandat de supraveghere tehnică, în condițiile art.140.

Pe de altă parte, în ceea ce privește teza a doua a art.57 alin.(2), întrucât categoria de organe de cercetare penală specială avută în vedere de text este distinctă de categoria reglementată în cuprinsul tezei întâi a normei, ar trebui ca și teza a doua să cuprindă o trimitere la dispozițiile art.55 alin.(5) și (6).

Pentru aceste motive, apreciem că termenul „efectuează” ar trebui înlocuit cu sintagma „pot efectua, în condițiile art.55 alin.(5) și (6), precum și ale art.142 alin.(1)”.

4. La art.I pct.2, semnalăm că, în paragraful 34 al Deciziei Curții Constituționale nr.51/2016 se subliniază că „*actele îndeplinite de organele prevăzute la art.142 alin.(1) teza a doua din Codul de procedură penală reprezintă procedee probatorii* care stau la baza procesului-verbal de consemnare a activității de supraveghere tehnică, ce constituie un mijloc de probă. Pentru aceste motive, *organele care pot participa la realizarea acestora sunt numai organele de urmărire penală*. Acestea din urmă sunt cele enumerate la art.55 alin.(1) din Codul de procedură penală, respectiv procurorul, organele de cercetare penală ale poliției judiciare și organele de cercetare speciale”. În aceste condiții, apreciem că referirea la „lucrători specializați din cadrul poliției” ar trebui, la rândul ei, reanalizată, prin prisma celor reținute de Curtea Constituțională. Întrucât această categorie de personal este prevăzută de text distinct de organul de cercetare penală, rezultă că sunt avuți în vedere alți lucrători specializați din Ministerul

Administrației și Internelor decât cei la care face referire art.55 alin.(4), care exercită atribuțiile organelor de cercetare penală ale poliției judiciare. Este de analizat, de aceea, dacă art.142 alin.(1) nu ar trebui să se refere la organele de cercetare penală ale poliției judiciare și la organele de cercetare specială, cu precizarea că, în cazul acestora din urmă trebuie făcută o trimitere la art.57 alin.(2), pentru delimitarea sferei infracțiunilor în cazul cărora acestea pot efectua punerea în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică.

De altfel, chiar și norma propusă la **art.II pct.1** pentru art.30¹ din Legea nr.304/2004 se referă la supravegheerile tehnice „realizate de **organele de urmărire penală**”.

Pe de altă parte, apreciem că sintagma „lucrători specializați din cadrul poliției” nu poate fi utilizată nici în ceea ce privește ofițerii și agenții de poliție judiciară detașați în cadrul Ministerului Public sau al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în condițiile art.66¹ din Legea nr.304/2004 (propus la **art.II pct.3** din proiect) și, respectiv, ale art.9¹ din Legea nr.508/2004 (propus la actualul **art.IV pct.3** din proiect). Avem în vedere faptul că aceștia intră în categoria organelor de cercetare penală ale poliției judiciare, potrivit art.55 alin.(4).

Având în vedere observațiile de mai sus, trebuie reanalizată și referirea la „lucrătorii specializați din cadrul poliției” din cuprinsul normelor propuse la **pct.3 și 4 ale art.I** pentru art.142 alin.(1¹) și (2).

5. La **pct.3 și 4 ale art.I**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, părțile dispozitive vor fi redactate astfel;

„3. După alineatul (1) al articolului 142 se introduce un nou alineat, alin.(1¹) cu următorul cuprins.”

„4. Alineatul (2) al articolului 142 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

6. La **art.II pct.1**, referitor la norma propusă pentru art.30¹ din Legea nr.304/2004, pentru un spor de claritate a normei, ar trebui ca textul să cuprindă o precizare referitoare la autoritatea în cadrul căreia funcționează Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor.

Pe de altă parte, având în vedere cerințele de claritate și previzibilitate pe care trebuie să le îndeplinească o normă juridică, ținând seama și de cele reținute în cuprinsul paragrafului 47 din Decizia Curții Constituționale nr.51/2016, ar trebui să se precizeze în mod expres în ce anume ar urma să constea verificările avute în vedere de text, urmând ca Regulamentul prevăzut la alin.(2) să cuprindă procedura de realizare a verificărilor.

7. La partea **dispozitivă a pct.3 al art.II**, pentru rigoare normativă, sintagma „După art.66” va fi înlocuită cu sintagma „După articolul 66”.

8. Precizăm că actualul **art.IV** trebuie marcat ca art.III, întrucât urmează după art.II. Pe cale de consecință, actualul **art.V** trebuie să devină art.IV.

9. La **pct.1** al actualului **art.IV**, partea dispozitivă trebuie redată astfel:

„1. La articolul 2, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:”.

10. La actualul **art.IV pct.3**, pentru integrarea armonioasă a dispozițiilor art.9¹ alin.(3) în cuprinsul Legii nr.508/2004, expresia „procurorul șef al acestei direcții” trebuie redată sub forma „procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism”. Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru alin.(4).

În plus, la alin.(10), pentru o corectă informare juridică asupra Legii nr.364/2004 la care se face trimitere, cuvântul „republicată” va fi înlocuit cu sintagma „republicată, cu modificările ulterioare”.

11. La **pct.5** al actualului **art.IV**, pentru rigoare normativă, partea dispozitivă trebuie reformulată, astfel:

„5. La articolul 23 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, lit.d), cu următorul cuprins:”

În ceea ce privește numărul de posturi al Direcției, precizăm că suplimentarea numărului maxim de posturi pentru Ministerul Public nu poate fi realizată decât în condițiile art.134 alin.(1) din Legea nr.304/2004, astfel încât precizarea din finalul textului ar trebui reanalizată.

Menționăm că suplimentarea numărului maxim de posturi pentru Ministerul Public, în vederea aplicării art.23 alin.(1) lit.d) din Legea nr.508/2004, astfel cum este propus la actualul **art.IV pct.5** din proiect, trebuie realizată prin adoptarea unei hotărâri a Guvernului cu acest obiect, **după intrarea în vigoare** a normei propuse prin proiect.

În acest sens, proiectul ar putea prevedea, într-o normă distinctă, termenul în care urmează să fie adoptată respectiva hotărâre a Guvernului.

12. La actualul **art.V pct.1**, întrucât intervenția vizează introducerea a două alineate la art.8, partea dispozitivă va fi formulată, astfel:

„1. După alineatul 1 al articolului 8 se introduc două noi alineate, alin.2 și 3 cu următorul cuprins:”.

Totodată, având în vedere că alineatele articolelor din actul de bază nu sunt cuprinse între paranteze, nici cifrele care marchează noile alineate nu vor fi cuprinse între paranteze.

Semnalăm că simpla referire, în cuprinsul art.8 alin.2 al Legii nr.14/1992, la Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor, fără vreo indicație referitoare la autoritatea în cadrul căreia își desfășoară activitatea acest Centru, este insuficientă, norma neîndeplinind astfel criteriile clarității, preciziei și previzibilității.

Totodată, din redactare nu rezultă cu suficientă precizie ce anume se are în vedere prin utilizarea sintagmei „acces **distinct**”.

Pe de altă parte, apreciem că art.8 ar trebui să cuprindă și o normă distinctă referitoare la accesul președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție sau, după caz, al judecătorului desemnat de acesta, în scopul realizării verificărilor prevăzute la art.30¹ din Legea nr.304/2004, astfel cum este propus la art.II pct.1 din proiect.

13. La art.8 alin.3 din Legea nr.14/1992, propus la **actualul art.V pct.1**, nu se precizează între care autorități urmează a se încheia respectivele protocoale de cooperare.

14. La art.13 din Legea nr.14/1992, astfel cum este propus la **actualul art.V pct.2**, pentru un spor de precizie normativă, expresia „conform prevederilor aceluiași cod” trebuie înlocuită cu sintagma „potrivit dispozițiilor art.57 alin.(2) teza finală din Codul de procedură penală”.

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr.211/14.03.2016